

ชื่อเรื่องวิจัย	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาผลิตภัณฑและราคา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)
ชื่อผู้วิจัย	ภาคภูมิ แดงใส
ตำแหน่ง	อาจารย์ผู้สอน
วุฒิการศึกษา	ปริญญาโท
สถานศึกษาที่สังกัด	วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ
การติดต่อผู้วิจัย	เบอร์โทรศัพท์มือถือ 087-2352777 E-mail: pakpoomppjimm@gmail.com
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564
ลักษณะกลุ่มงานวิจัย	วิจัยการเรียนการสอน (ชั้นเรียน)

บทคัดย่อ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาผลิตภัณฑและราคา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาผลิตภัณฑและราคา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการกิจกรรมเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) รายวิชาผลิตภัณฑและราคา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 กลุ่มประชากร คือ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑใหม่ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) พบว่า พบว่าในภาพรวมนักเรียนคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 13.42 คะแนน หลังเรียนเท่ากับ 26.57 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยนักเรียนมีคะแนนผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ 13.75 สรุปได้ว่าหลังเรียนด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าก่อนเรียน สรุปได้ว่าหลังเรียนด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าก่อนเรียน 2) ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เรื่องกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑใหม่ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/4 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ อันดับหนึ่ง

ข้อ 4 แบบฝึกหัดหลากหลายและสอดคล้องกับบทเรียน ค่าเฉลี่ย 4.91 อันดับสอง ข้อ 2 ช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.77 อันดับที่สาม ข้อ 7 ช่วยให้เข้าใจบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.71 และอันดับสุดท้าย ข้อ 10 ช่วยให้มีส่วนร่วมและการแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย 4.47

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาของประเทศไทยในทุกๆระดับ ได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เป็นเครื่องมือทางการศึกษาในรูปแบบการให้บริการที่หลากหลาย เช่น เว็บไซต์ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ อีเลิร์นนิ่ง เป็นต้น รวมถึงสื่อสังคมออนไลน์ถูกนำมาใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (โครงการตำราอีเลิร์นนิ่งโครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย, 2557) สื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ มีการพัฒนาและเปิดโอกาส ให้ผู้ใช้ได้สมัครเข้าไปมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์ของสื่อสังคมออนไลน์กันมากขึ้น เช่น เฟสบุ๊ก (Facebook) ก่อให้เกิดรูปแบบการสื่อสารในลักษณะเครือข่ายสังคม เพราะผู้ใช้สามารถเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัว บทความ รูปภาพ การพบปะเพื่อสร้างเครือข่าย แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ข้อมูล ข่าวสาร กิจกรรมต่าง ๆ รวมไปถึงแหล่งข้อมูลจำนวนมากมหาศาลทั่วโลกที่ผู้ใช้สามารถช่วยกันสร้างเนื้อหาขึ้นได้ตามความสนใจของแต่ละบุคคล (อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์, 2558)

วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ พบว่าปัญหานักศึกษาติดสื่อสังคมออนไลน์ในช่วงเวลาการเรียนการสอน อาจารย์จึงมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา และนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาให้บริการในการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้นักศึกษาใช้โทรศัพท์มือถือ หรือสมาร์ทโฟนในการเรียนรู้ และวิทยาลัยมีนโยบายทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อสังคมออนไลน์และการเรียนรู้ของนักศึกษาเพื่อการจัดการเรียนการสอน บทเรียนออนไลน์ให้สอดคล้องกับบริบทของวิทยาลัย

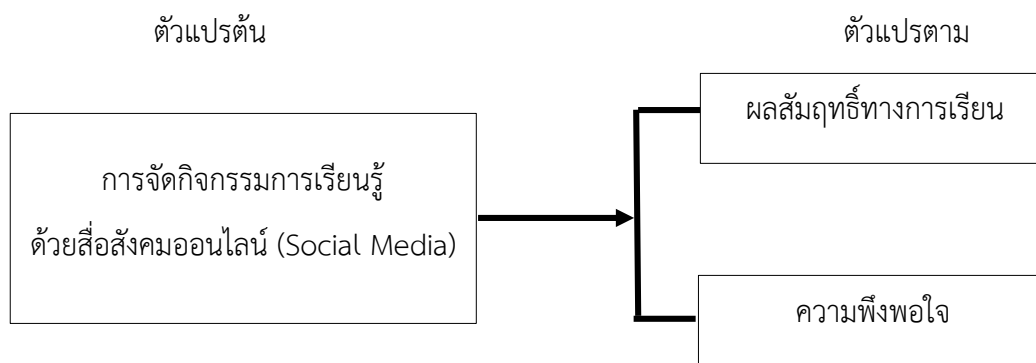
จากการสำรวจการขยายตัวของเครือข่ายสังคมออนไลน์ พบว่า มีจำนวนผู้ใช้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น เฟสบุ๊ก มีคนไทยใช้บริการจำนวน 11,916,420 คน เป็นกลุ่มนักเรียน นักศึกษา อายุ 14-26 ปี จำนวน 6,340,000 คน รองลงมาคือ ระหว่างอายุ 25-34 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากและมีพลังในการขับเคลื่อนเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ จึงทำให้เทคโนโลยีสื่อสารเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่สำคัญต่อการเรียนบนสังคมออนไลน์ (ปวีณภัทร นิตตันตีวัฒน์, 2560)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยได้พัฒนาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาผลิตภัณฑและราคา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาผลิตภัณฑ์และราคา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการกิจกรรมเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) รายวิชาผลิตภัณฑ์และราคา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาผลิตภัณฑ์และราคา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) มีผลคะแนนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน
2. นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการกิจกรรมเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) รายวิชาผลิตภัณฑ์และราคา อยู่ในระดับดีมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) หมายถึง สื่อดิจิทัลที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคม (Social Tool) เพื่อใช้สื่อสารระหว่างกัน เครือข่ายทางสังคม (Social Network) ผ่านทางเว็บไซต์และโปรแกรมประยุกต์บนสื่อใด ๆ ที่มีการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต โดยเน้นให้ผู้ใช้ทั้งที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสารมีส่วนร่วม (Collaborative) อย่างสร้างสรรค์ในการผลิตเนื้อหาขึ้นเอง (User-Generate Content : UGC) ในรูปของข้อมูล ภาพ และเสียง
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความรู้ความสามารถของนักเรียนหลังเรียน จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ซึ่งวัดได้จากคะแนนของการดำเนินการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น
3. ความพึงพอใจ หมายถึง เป็นความรู้สึกของผู้เรียนในทางบวกว่าชอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

4. ประชากร หมายถึง นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

สื่อออนไลน์เป็นสื่อที่แพร่กระจายด้วยปฏิสัมพันธ์เชิงสังคม (ภิเชก ชัยนิรันดร์, 2553) ที่ไม่ต่างจากสมัยก่อน ที่เกิดเรื่องราวที่น่าสนใจก็มีคนสนใจเกิดสภาพ Talk of the town แต่เมื่อมาอยู่ในโลกออนไลน์ การแพร่ของสื่อก็ทำได้ง่ายขึ้นโดยเกิดจากการแบ่งปันเนื้อหา (Content Sharing) จากใครก็ได้ อย่างกรณีของ Susan Boyle ที่ดังกันข้ามโลกเพียงไม่กี่สัปดาห์จากการลงคลิปที่ประกวดร้องเพลงในรายการ Britain's Got Talent ผ่านทาง YouTube เป็นต้น ทั้ง Social media อาจจะมีอยู่ในรูปของเนื้อหา รูปภาพ เสียงหรือวิดีโอ นอกจากนี้สื่อสังคมออนไลน์ยังเป็นสื่อที่เปลี่ยนแปลงสื่อเดิมที่แพร่กระจายข่าวสารแบบทางเดียว (one-to-many) เป็นแบบการสนทนาที่สามารถมีผู้ร่วมได้หลาย ๆ คน (many-to-many) เมื่อมีสภาพของการเป็นสื่อสังคม สิ่งสำคัญก็คือการสนทนาที่เกิดขึ้น อาจจะเป็นการร่วมกลุ่มคุยในเรื่องที่สนใจร่วมกัน หรือวิพากษ์วิจารณ์สินค้าหรือบริการต่าง ๆ โดยที่ไม่มีใครเข้ามาควบคุมเนื้อหาของการสนทนา แม้กระทั่งตัวผู้ผลิตเนื้อหาเอง เพราะผู้ที่ได้รับสารมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในรูปแบบของการเพิ่มเติมความคิดเห็น หรือแม้กระทั่งเข้าไปแก้ไขเนื้อหาชิ้นนั้นได้ด้วยตัวเอง ทั้งยังเป็นสื่อที่เปลี่ยนผู้คนจากผู้บริโภคเนื้อหาเป็นผู้ผลิตเนื้อหา จากคนตัวเล็ก ๆ ในสังคมที่แต่เดิมไม่มีปากมีเสียงอะไรมากนัก เพราะเป็นเพียงคนรับสื่อ ขณะที่สื่อจำพวก โทรทัศน์ วิทยุ หรือหนังสือพิมพ์จะเป็นผู้ทรงอิทธิพลอย่างมาก สามารถชี้ชะตาใครต่อใครหรือสินค้าหรือบริการใดโดยที่เราแทบจะไม่มีทางอุทธรณ์ แต่เมื่อเป็น Social Media ที่แทบจะไม่มีต้นทุน ทำให้ใคร ๆ ก็สามารถผลิตเนื้อหาและกระจายไปยังผู้รับสารได้อย่างเสรี หากใครผลิตเนื้อหาที่โดยใจคนหม่อมมาก ก็จะเป็นผู้ทรงอิทธิพล (Influencer) ไป ยิ่งหากเป็นในทางการตลาด ก็สามารถโน้มน้าวผู้ติดตามในการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการได้โดยง่าย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วนิดา ดีแป้น (2553, หน้า 24) ได้กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลการเรียน คือกระบวนการตรวจสอบผู้เรียนว่าได้พัฒนาไปถึงจุดหมายปลายทางของหลักสูตรและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่ รวมทั้งเป็นสิ่งที่ทำให้ทราบว่าผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด โดยการวัดและการประเมินผลการเรียนมีจุดประสงค์คือ การจัดตำแหน่งเพื่อเป็นการวัดว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้หรือทักษะเพียงพอหรือไม่ ซึ่งจะทำให้ทราบจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียนเป็นการประเมินพัฒนาการของเด็ก แล้วนำไปทำนายเพื่อเป็นการแนะแนวทางในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ นำไปประเมินค่า ซึ่งจะกระทำเมื่อการสอนสิ้นสุดลง

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2545, หน้า 95) ได้กล่าวว่าเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement test) ซึ่งนักวัดผลและนักการศึกษา มีการเรียกชื่อแตกต่างกัน เช่น แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ หรือแบบสอบผลสัมฤทธิ์ โดยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ทักษะและสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

ไพศาล หวังพานิช (2526 อ้างใน ขนิษฐา บุญภักดี, 2552, หน้า 9) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสำเร็จในการเรียนของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอบ

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

จิราภรณ์ หอมกลิ่น (2548, หน้า 52) ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตในของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการหรือได้รับการยกย่องชมเชย

จำปา วัฒนศิรินทรเทพ (2550, หน้า 48) สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดความเชื่อ การแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ ทางบวก ซึ่งแสดงในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย ทำให้อยากทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรม อีกลักษณะหนึ่งคือ ทางลบ ซึ่งจะแสดงออกในลักษณะของความเกลียด ไม่พึงประสงค์ ไม่พอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย อาจทำให้บุคคลเกิดความเบื่อหน่าย หรือต้องการหนีห่างจากสิ่งนั้น นอกจากนี้ความพึงพอใจอาจจะแสดงออกในลักษณะความเป็นกลางก็ได้ เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่รักไม่ชอบไม่น่าสนใจในสิ่งนั้น ๆ

สมพิศ ไชยเสนา (2550, หน้า 54) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ตนต้องการและทำให้บุคคลมีพฤติกรรม ต่อสิ่งเรานั้น ในเชิงบวกหรือเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนเองต้องการ หรือไม่มีความรู้สึกขัดแย้งกับสิ่งเหล่านั้น และถ้าระดับความรู้สึกถ้ามีความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน ความพึงพอใจเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาและสถานการณ์แวดล้อม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจนา รัตนธีรวิเชียร (2555) ได้ศึกษางานวิจัยการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ วิชาอัลกอริทึมเบื้องต้น เรื่อง การเขียนผังงาน สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง วัดวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อสร้างและประเมินประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์วิชาอัลกอริทึมเบื้องต้น เรื่องการเขียนผังงาน และเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนออนไลน์เรื่องการเขียนผังงาน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่นักศึกษาปริญญาตรีสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบทดสอบเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนออนไลน์ที่สร้างขึ้น

มีประสิทธิภาพ 82.21/80.07 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับดีมากด้านเนื้อหาโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.91 ระดับดีมากด้านการออกแบบสื่อมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.91 และระดับดีมากด้านประสิทธิภาพการสอน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.78

นิลบล ทองชัย (2556) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประยุกต์ใช้สื่อการเรียนออนไลน์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย สำหรับการเรียนแบบออนไลน์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาการคอมพิวเตอร์โดยใช้การสอนรูปแบบปกติร่วมกับการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่านเว็บไซต์อีเลิร์นนิ่งของรายวิชา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนและเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาการคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นรายวิชาในหลักสูตรของสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จนครบกระบวนการทดลองภาคการศึกษาที่ 1/2556 จำนวน 21 คน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียน (\bar{x} = 66.51 , S.D. = 18.26) สูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน (\bar{x} = 33.21, S.D. = 14.14) เฉลี่ยที่ 33.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีความสอดคล้องกับผลการเรียนตลอดภาคการศึกษาที่นักศึกษาแต่ละคนได้ (r = 0.911, sig. = .000) รวมทั้งผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้แบบออนไลน์ ในระดับมากในทุกประเด็นคำถาม สามารถสรุปได้ว่ามัลติมีเดียสำหรับการเรียนแบบออนไลน์ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ โดยลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่

สุพิชชา ตันติธีระศักดิ์, ศิวินิต อรรถวุฒิกุล (2559) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาการเขียนโปรแกรมของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ทักษะการแก้ปัญหาการเขียนโปรแกรมของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี (\bar{x} = 18.23, S.D. = 2.30) 3) พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อนที่พบมากที่สุดคือ การตอบคำถาม (ร้อยละ 97.70) ส่วนพฤติกรรมที่พบน้อยที่สุดคือการโพสต์ แชร์เนื้อหา (ร้อยละ 3.69) และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อนอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 4.15, S.D. = 0.74)

ระเบียบวิธีการวิจัย

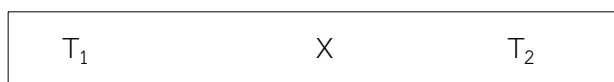
ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบทดลอง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาผลิตภัณฑ์และราคา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการกิจกรรมเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) รายวิชาผลิตภัณฑ์และราคา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนตามแบบแผนการวิจัย One Group Pretest-Posttest Design (Fitz-Gibbon, 1987, p. 113) ซึ่งมีรูปแบบการวิจัยดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการวิจัย

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการกิจกรรมเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

X หมายถึง การจัดการเรียนการกิจกรรมเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการเรียนการกิจกรรมเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

ขั้นตอนการวิจัย

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีการกิจกรรมเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาผลิตภัณฑ์และราคา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 35 คน
5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ เก็บคะแนนจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาผลิตภัณฑ์และราคา เรื่องกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน 2 แผน เวลา 6 ชั่วโมง ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง ความหมายของผลิตภัณฑ์ใหม่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน 30 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาผลิตภัณฑ์และราคา เรื่องกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ จำนวน 2 แผน เวลา 6 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง ความหมายของผลิตภัณฑ์ใหม่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่

ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และขอบข่ายรายวิชาผลิตภัณฑ์และราคา เรื่องกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และขอบข่ายเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

ขั้นที่ 3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

ขั้นที่ 4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วไปนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

1) นางสาวพีรพร กาญจนอุทัยศิริ	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
2) นายวันชัย สังข์รอด	หัวหน้าสาขาการตลาด
3) นางสาวยุดาพงศ์ คงช่วย	อาจารย์สาขาการตลาด

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและกิจกรรม

ขั้นที่ 5 เมื่อปรับแก้ไขผลการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปใช้งานจริงกับนักศึกษาได้แก่ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาที่ใช้ในบทเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

ขั้นที่ 2 สร้างแบบทดสอบปรนัยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดแรก)

เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุมของข้อความ

ขั้นที่ 4 เมื่อปรับแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปใช้งานจริงกับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

3. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์จุดประสงค์เนื้อหา

ขั้นที่ 2 ศึกษาการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

ขั้นที่ 3 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ข้อมูลที่ได้สามารถแปลงผลเป็นคะแนนได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, หน้า 158-163)

ขั้นที่ 4 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ชุดแรก) เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุมของข้อความ

ขั้นที่ 5 เมื่อปรับแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปใช้งานจริงกับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/4 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลบริหารธุรกิจภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นจำนวน 2 แผน ไปทำการสอนกับกลุ่มประชากร เป็นเวลา 6 คาบ
2. หลังจากเรียนครบ 6 คาบ ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประเมินความพึงพอใจ
3. เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% คำนวณหาค่าความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (r) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

ตารางที่ 1 คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องแผนธุรกิจ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/4 ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	คะแนนผลต่าง
1	20	29	9
2	18	30	12
3	18	23	5
4	17	29	12
5	20	27	7
6	18	25	7
7	17	28	11
8	15	25	10
9	16	24	8
10	15	24	9
11	14	25	11
12	15	28	13
13	13	24	11
14	14	25	11
15	14	26	12
16	15	23	8
17	15	26	11
18	19	29	10
19	14	26	12
20	17	28	11
21	18	27	9
22	14	27	13

ตารางที่ 1 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	คะแนนผลต่าง
23	13	26	13
24	14	26	12
25	13	26	13
26	13	28	15
27	14	29	15
28	15	28	13
29	12	25	13
30	14	26	12
31	15	30	15
32	13	25	12
33	14	28	14
34	14	30	16
35	10	25	15
รวม	530	930	400
μ	13.42	26.57	13.75
σ	1.38	1.90	1.42

จากตารางที่ 1 พบว่าในภาพรวมนักเรียนคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 13.42 คะแนน หลังเรียนเท่ากับ 26.57 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยนักเรียนมีคะแนนผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ 13.75 สรุปได้ว่าหลังเรียนด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษา โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษา โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

ที่	รายการ	n = 35		ระดับ
		μ	σ	
1	ช่วยให้บรรลุเป้าหมายของการเรียน	4.49	0.70	มากที่สุด
2	ช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.77	0.43	มากที่สุด
3	ตัวอย่างที่ใช้อธิบายสอดคล้องกับบทเรียน	4.54	0.70	มากที่สุด
4	แบบฝึกหัดหลากหลายและสอดคล้องกับบทเรียน	4.91	0.28	มากที่สุด
5	ช่วยให้ความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	4.63	0.77	มากที่สุด
6	เนื้อหาเหมาะสมกับการนำเสนอ	4.54	0.70	มากที่สุด
7	ช่วยให้เข้าใจบทเรียน	4.71	0.46	มากที่สุด
8	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้เข้าใจบทเรียน	4.60	0.50	มากที่สุด
9	ช่วยให้ประหยัดเวลาในการเรียน	4.51	0.51	มากที่สุด
10	ช่วยให้มีส่วนร่วมและการแสดงความคิดเห็น	4.47	0.56	มากที่สุด
	รวม	4.65	0.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เรื่องกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/4 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ อันดับหนึ่ง ข้อ 4 แบบฝึกหัดหลากหลายและสอดคล้องกับบทเรียน ค่าเฉลี่ย 4.91 อันดับสอง ข้อ 2 ช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.77 อันดับที่สาม ข้อ 7 ช่วยให้เข้าใจบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.71 และอันดับสุดท้าย ข้อ 10 ช่วยให้มีส่วนร่วมและการแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย 4.47

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เรื่องกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) พบว่า ในภาพรวมนักเรียนคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 13.42 คะแนน หลังเรียนเท่ากับ 26.57 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30

คะแนน โดยนักเรียนมีคะแนนผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ 13.75 สรุปได้ว่าหลังเรียนด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เรื่องกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/4 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ อันดับหนึ่ง ข้อ 4 แบบฝึกหัดหลากหลาย และสอดคล้องกับบทเรียน ค่าเฉลี่ย 4.91 อันดับสอง ข้อ 2 ช่วยส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.77 อันดับที่สาม ข้อ 7 ช่วยให้เข้าใจบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.71 และอันดับสุดท้าย ข้อ 10 ช่วยให้มีส่วนร่วมและการแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ย 4.47

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่องกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ด้วยการใช้อินเทอร์เน็ต (Social Media) พบว่า พบว่าในภาพรวมนักเรียนคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 13.42 คะแนน หลังเรียนเท่ากับ 26.57 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยนักเรียนมีคะแนนผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ 13.75 สรุปได้ว่าหลังเรียนด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สรุปได้ว่าหลังเรียนด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของนิบลุด ทองชัย (2556) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประยุกต์ใช้สื่อการเรียนออนไลน์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย สำหรับการเรียนรู้แบบออนไลน์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาการคอมพิวเตอร์โดยใช้การสอนรูปแบบปกติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่านเว็บไซต์อิเล็กทรอนิกส์ของรายวิชา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนและเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาการคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นรายวิชาในหลักสูตรของสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จนครบกระบวนการตลอดภาคการศึกษาที่ 1/2556 จำนวน 21 คน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียน (\bar{x} = 66.51 , S.D. = 18.26) สูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน (\bar{x} = 33.21, S.D. = 14.14) เฉลี่ยที่ 33.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เรื่องกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1/4 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ การศึกษาเนื้อหาต่าง ๆ ในบทเรียนเกิดขึ้นจากการที่นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพิชชา ตันติธีระศักดิ์, ศิวินิต อรรถวุฒิกุล (2559) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลของการจัดกิจกรรม การเรียนแบบ

ผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาการเขียนโปรแกรมของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D.= 0.74)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้วิจัยควรทำวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบของจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) กับการจัดการเรียนในลักษณะอื่น ๆ ควรพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกนำประยุกต์ใช้กับสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบอื่น ๆ
2. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถึงตัวแปรอื่นๆ ที่นอกเหนือจากที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ทราบถึงปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ของกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน แล้วนำผลมาเปรียบเทียบหาความสัมพันธ์กัน เพื่อได้เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะกับรายวิชานั้น ๆ

บรรณานุกรม

- กาญจนา ดงสงคราม และคณะ. (2558). *การบูรณาการจัดการเรียนการสอนสู่การบริการวิชาการ ชุมชนโดยใช้สถานการณ์ปัญหา*. วารสารการประชุมวิชาการระดับชาติการจัดการเทคโนโลยี และนวัตกรรมครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ในวันที่ 12-13 พฤษภาคม 2558.
- จำปา วัฒนศิรินทรเทพ. (2550). *การพัฒนาผลการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโครงงานวิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3*. มหาสารคาม : การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิราภรณ์ หอมกลิ่น. (2548). *การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. มหาสารคาม : การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิลบุล ทองชัย. (2556). *การประยุกต์ใช้สื่อการเรียนออนไลน์ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี*. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2545). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร : แฮ้าสออฟ เดอร์มิสท์.

- วนิดา ดีแป้น. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์หุ้ระดับ*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สมพิศ ไชยเสนา. (2550). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค*. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุพิชชา ตันติธีระศักดิ์และศิวินิต อรรถภูมิกุล. (2559). *ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาการเขียนโปรแกรมของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์. (2558). *การเปรียบเทียบผลการสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์และสื่อชุมชนของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาประชาชาติ*. สาขาวิชานิติศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.